

a hallgatók nevében Gurgulits Attila hallgató bajtárs beszélt: «Tudjuk azt, — mondotta, — hogy hatalmas és nagy munka vár ránk, de mi a Párt és a munkásosztály bizalmából kerültünk a hadseregbe. Büszkén és bátran vállaljuk az új feladatot. Fogadjuk a dolgozó népnek, hogy érdekeit, melyek a miénk is, minden áron megvédjük. Fogadjuk oktatóinknak és parancsnokainknak, hogy előadásaik anyagát a legjobb képességünkkel és igyekezetünkkel elsajátítjuk, a parancsokat mindenkor maradéktalanul végrehajtjuk, hogy teljes értékű szakemberekké váljunk.»

A nagy tetszéssel fogadott beszéd után a lelkes hangulatban lefolyt felemelő ünnepség az Internacionálé elénekelésével ért véget. Az ünnepség utáni ismerkedésen meleg bajtársi légkör alakult ki az előljárók, a tanárok és a hallgatók között.

Ezután a különféle tanfolyamok hallgatói bevonultak tantermeikbe, műhelyeikbe, hogy komoly és felelősségteljes munkájukat megkezdve, esküjükhöz méltóan teljesítsék kötelességüket.

Görgényi György őrnagy.

Anyagi fegyelem

«A fegyelem minden hadsereg alapja» — állapította meg Pálffy altábornagy bajtárs egyik cikkében. A parancsnokok és a politikai tisztok ezért a kiképzés és nevelés tengelyébe állítják a tudatos vasfegyelem kialakítását. Van azonban a fegyelemnek olyan ága is, amelynek kiépítésére még ma sem fordítanak mindenütt kellő gondot: az anyagi fegyelem. Itt még nem tapasztalható az a fordulat, amelyet a hadsereghez és felszereléshez való viszonyunk megváltozása folytán joggal elvárhatnánk.

Mi a társadalmi tartalma, alapja és lényege ennek a szükséges fordulatnak?

Elsősorban az, hogy ma már nem kizsákmányoló tőkés-rendszer fegyveres erejét, hanem a dolgozó népet szolgáljuk.

Másodsorban az, hogy nem tőkés államapparátus «kincstári holmiját», hanem a dolgozó nép verejtékes munkájának gyümölcseit bízták ránk.

Farkas Mihály vezérezredes, honvédelmi miniszter bajtárs az 1949 május 1-i díszszemlén mondott beszédében rámutatott arra, hogy a világ békefrontja magyar szakaszának megszilárdítása érdekében első feladatunk az, hogy «a munka frontján gondoskodjunk a hároméves terv sikeres befejezéséről»

és lelkes, önfeláldozó munkával indítsuk el öt éves tervünket, biztosítva annak teljes diadalát.»

Világos, hogy az az anyag, amelyet a dolgozó nép munkája a három- és öt éves terv végrehajtása során bocsát rendelkezésünkre, nem szolgál többé a dolgozók érdekeivel ellentétes profit-érdekeket, hanem szabadságunk, függetlenségünk és jövőnk záloga. Anyagi bázisa, alépitménye annak a kiképzésnek és nevelésnek, amely nem népek leigázását szolgálja, hanem a békefront magyar szakaszának erős védőbástyáját építi. Ez az anyag nem is lehet többé Csáky szármájaja!

Mit értünk hát anyagi fegyvelmen?

Anyagi fegyvelmen általában a céltudatos, helyes, lelkiismeretes és észszerűen takarékos pénz- és anyaggazdálkodást értjük; a minőségi és mennyiségi átvételtől, a mintaszerű tároláson, gondozáson, karbantartáson és javításon keresztül egészen a rendeltetésszerű felhasználásig.

Ez a gazdálkodás nem lehet öncélú, hanem minden tekintetben a kiképzés és nevelés, a harcokésztség és ütőképesség anyagi feltételeinek legkedvezőbb módon és kellő mértékben való biztosítását szolgálja.

Az anyagi fegyvelm kialakítására is áll az, amit Sztálin a fegyvelmezésről általában mondott, hogy azt két eszközzel lehet megvalósítani: kényszerrel és politikai neveléssel. A két eszköz dialektikusan kiegészíti egymást:

a) egyrészt tudatosítanunk kell az anyaghoz való új viszonyunkat, a helyes pénz- és anyaggazdálkodás mai célját, értelmét, eszközeit és módszereit,

b) másrészt ezzel párhuzamosan, látkadatlan erővel és kérlelhetetlen szigorral kell megkövetelnünk a pénz- és anyaggazdálkodási szabályok betartását (persze nem akármilyen, tessék-lássék formái, passzív betartását, hanem lelkiismeretes, öntevékeny, kezdeményező, alkotóan cselekvő, aktív betartását!).

A proletár öntudatos fegyvelm megteremtése a marxista-leninista kiképzés és nevelés egyik fő célkitűzése. Az anyagi fegyvelm pedig ennek a fegyvelmnek egyik eleme és egyik alapvető megnyilvánulása. Kialakítása tehát a kiképzés és nevelés szerves része; mégpedig nemcsak az anyagi szolgáltatásban, hanem a csapat szolgáltságban is.

Ebből következik, hogy az anyagi fegyvelm megteremtése a parancsnokok, az anyagi tisztek és a politikai tisztek feladata. Az anyagi szolgáltatásban működő közegeknek azonban a parancsnokokat és a politikai tiszteket e munkájukban példaadás-sal, az elkövetett hibák feltárásával, kiküszöbölésükre és az

anyagi fegyelem fokozására irányuló javaslataikkal, anyagi vonatkozású kiképzésben és nevelésben való öntevékeny, kezdeményező, lelkiismeretes, szakszerű és eredményes közreműködésükkel hathatósan támogatniok kell. *Bodrossy Erik hbs. ezredes.*

Hogyan és mikor tartsunk fegyver- (löveg-) vizsgát

Általános rész.

Azt, hogy kik és mikor tartsanak fegyver- (löveg-) vizsgát, tulajdonképpen nem is kell, de nem is lehet, pontosan — személyhez és időhöz kötöten — szabályozni.

Az öntudatos katonának, a néphadsereg katonájának, tisztában kell lennie azzal, hogy a katonát nem a ruha és egyéb megkülönböztetések teszik katonává, hanem — többek között — a népünk bizalmából kezébe adott fegyverek használata.

Valaki lehet kiváló katona anélkül, hogy egyenruhában járna, de fegyverek, helyesebben: ápoltt és minden időben használható fegyverek nélkül nem katona az sem, aki egyenruhát visel.

Kiváló példákat mutattak erre a második világháború hősi partizánjai, akiket nem a külsőségek, hanem haláltmegvető bátorságuk mellett fegyvereik használata és kezelése átváltott hősöké.

Ahhoz, hogy szabadságunk biztosítására, népünk bizalmából kitüntetésképpen kezünkbe adott fegyvereket szükség esetén a rántóró ellenség ellen eredményesen használhassuk, elsősorban az szükséges, hogy azokat tudjuk kezelni és tartuk állandóan használható állapotban.

Ez elsősorban azoknak a bajtársaknak a kötelessége, akikre a fegyver, vagy löveg kezelése van bízva.

Az ellenőrzés minden parancsnoknak kötelessége, mert az egységek harckészültségéért a parancsnokok személyesen felelősek.

I. Ellenőrzések, foglalkozás és napközben.

Arra a kérdésre, hogy a parancsnokok mikor ellenőrizzék fegyvereik állapotát, röviden annyit lehet felelni: mindig, minden helyzetben és időszakban. Ez a parancsnokoknak nem jelenthet külön megterhelést, mint ahogy nem is jelent, mert ez szolgálatuk ellátásának egyik igen fontos része.

A zárítrend-gyakorlásánál a parancsnoknak az egyes fogások helyes, vagy helytelen végrehajtásánál nemcsak a helytelen festmozdulatokat, hanem azt is észre kell vennie, ha